

Lovpligten, maa vi ogsaa have større Indflydelse. Men jeg vil haabe, at Fonden i den foreslaaede Skikkelse overhovedet ikke bliver til, men at der kan findes andre Veje til at skabe en saadan Fond, hvis man synes, dette er nødvendigt.

Jeg haaber for dette Lovforslag, at det maa undergaa meget væsentlige Ændringer ved de kommende Udvalgsforhandlinger, thi saaledes som det er i Øjeblikket, egner det sig egentlig kun til at skabe Uro og Uvillie hos alle Arbejderne. Man maa nemlig erindre, at saa godt som alle Arbejdere tilhører Arbejdsløshedskasserne. Fagorganisationerne har taget det fornuftige Standpunkt, at de ikke optager nogen, uden at vedkommende samtidig bliver Medlem af sit Fags Arbejdsløshedskasse. Af de Grunde, jeg har nævnt, er jeg ængstelig for den Uro, som en Lov af denne Karakter vil kunne fremkalde hos samtlige Arbejdsløshedskasemedlemmer, en Uro, som er ganske unødigt, thi det er ikke paa Krævet i denne Lov at foretage netop de Ændringer, som er i Stand til at skabe denne Uro, hvis Virkninger man slet ikke er i Stand til at overskue. Jeg haaber, at Kræfterne maa forenes om at skabe Lovregler, der vil kunne mødes med Tillid af dem, for hvem man lovgiver, nemlig Arbejdsløshedskasemedlemmerne. Vi befinder os, forekommer det mig, i en Periode, hvor Kræfterne bør samles til fælles Arbejde og ikke til at skabe Uro og Splid, mere end der allerede er i vort Samfund.

Simonsen: Der er noget usædvanligt ved denne Sags første Behandling her i Tinget. Efter at de forskellige Partiers Ordførere har talt, har det kun været socialdemokratiske Repræsentanter, der har haft Ordet. At der har meldt sig mange socialdemokratiske Talere, er ikke mærkeligt, thi en Sag, der rører stærkt ved ens Hjerte, taler man gerne om, men det usædvanlige er, at de andre Partiers Medlemmer, ogsaa Venstres Medlemmer, som ellers ikke plejer at være mundlamme, har holdt sig fuldstændig tilbage. Det er sandsynligvis ingen Tilfældighed, det maa vel have sin Aarsag. Jeg vil haabe, at Grunden ikke er den, at man fra Regeringspartiernes Side siger: Vi har taget vor Beslutning, Sagen er afgjort, her er ikke noget at tale om. Jeg vil hellere haabe, at det skal opfattes saaledes, at man ræsonnerer paa den Maade: Der er ikke nogen Grund til at gribe saa stærkt ind her, for ønsker Arbejderne og deres Repræsentanter her ikke den Form, der er valgt,

saa kan vi tage en anden, der er ikke nogen Grund til at strides stærkt om det. Jeg vil inderligt haabe, at den sidste Opfattelse er den rigtige Forklaring af det usædvanlige, jeg her har nævnt.

Den første Tanke, som det foreliggende Forslag fremkaldte hos mig, var den: Det er en stram Lobescowes, som den højtærede Indenrigsminister her serverer for Arbejderne; egentlig var det en Fejl, at Lovforslaget blev fremsat i Fredags, thi Lobescowes er jo en Lørdagsret. Jeg forstaar ikke, hvorfor man har valgt netop den Form med Hensyn til vigtige Afsnit i Lovforslaget, som man har, f. Eks. med Hensyn til Nødarbejderne. Har man valgt den Form, fordi man vidste sig sikker paa, at det var det eneste Forslag, som der i hvert Fald ikke kunde være Tale om, at Arbejderne kunde gaa med til? Jeg vil nødig tro det. Det er allerede fra den højtærede Formands Plads fremhævet, at man skal optage alt i den bedste Mening i denne Sag, men det forekommer mig, at det ikke er Saglighed, man har lagt til Grund for dette Forslag helt igennem fra Regeringens Side. Af Bilagen ses det, at der fra sagskyndig Side er udtalt store Betæneligheder ved den Form, der er valgt, og peget paa andre Veje, som vilde have været mere i Overensstemmelse med, hvad Arbejderne kunde være tjent med. Det staar for mig som et stort Spørgsmaal, om den højtærede Indenrigsminister kan sige, at den Form, han har valgt, f. Eks. med Hensyn til Nødhjælpsarbejderne, har et Flertal i Arbejdsløshedsudvalget. Men sikkert fremgaar det af Bilaget, at ved at vælge det Ingeniør Schøller'ske Forslag vilde der have været en Mulighed for, at man kunde faa Tilslutning fra et stort Flertal indenfor Udvalget.

Nu siges det undertiden fra konservativ Side, at Arbejderne er forholdsvis lette at komme af Sted med, de er langt mere fornuftige end deres Førere; det er disse Socialistførere, der er despotiske og stædige og ikke vil tage mod Fornuft. De Folk, der kunde nære en saadan Opfattelse, vil jeg bede henvende Opmærksomheden paa Ridepladsens Udseende i Gaar Eftermiddags. De vil dér have Beviset for, at de Krav og de Synspunkter, der fremsættes her fra Arbejderrepræsentanternes Side imod det foreliggende Forslag, har Arbejdermasserne bag sig. Ogsaa overfor dette Syn paa Ridebanen i Gaar Eftermiddags er der i alt Fald i eet Blad her i Byen i Dag givet Udtryk for den samme Opfattelse, at disse Folk bare